

det er dog saadan, at jo mindre man tager med af Kommissionens Forslag, des mere bliver der tilbage af Sammenblandingen, des mere faar Flaadestation og Orlogsværft tilfælles. Dette Roderi, om man maa kalde det saa, som der har været hidtil, mener jeg, man kommer mindre bort fra — helt bort fra det kommer man naturligvis ikke, saalænge de ligger Side om Side — ved Ministerens Forslag. Nu er det jo muligt, at der ved Udførelsen af denne Lov i Praksis kan ske enkelte Ændringer, og det er ogsaa naturligt, at der maa være en vis Frihed for Administrationen til at lempe sig efter de Forhold, som efterhaanden opstaar, og som ikke altid kan overses ved Udarbejdelsen af Projektet. Det er ganske naturligt, at der er en vis Frihed, men jeg vil da meget henstille, at man saa vidt muligt søger at gøre denne Adskillelse mellem Flaadestation og Orlogsværft lidt større, end Ministeren har foreslaaet, og at man i hvert Fald ikke paa nogen Maade gaar med til at gøre den mindre, thi saa sløjfer man noget af det, som skulde opnaas netop ved dette Lovforslag: at tilvejebringe gunstigere Produktionsforhold paa Orlogsværftet.

De to andre Lovforslag, som foreligger, Forslaget vedrørende Søværnets Ordning og Forslaget vedrørende Normeringslove, og som Formanden har givet Tilladelse til at omtale samtidig, hænger jo nøje sammen med Lovforslaget om Omdannelse af Orlogsværftet og er en nødvendig Følge af, hvad der er foreslaaet af Kommissionen. Saavel disse Lovforslag som det, jeg kalder Hovedlovforslaget, Forslaget vedrørende Orlogsværftet, anbefaler vi fra mit Partis Side stærkt til hurtig Fremme, saa at de kan blive til Love, inden Samlingen slutter.

Bunch: Ogsaa det konservative Folkeparti hilser dette Lovforslag velkommen her i Tinget og haaber paa, det vil blive gennemført til Lov, thi er der noget Felt, hvor der har været Trang til en Reform, saa er det Orlogsværftet, forældet i allerhøjeste Grad, som det er, og dækkende over et uhyre Areal, som har gjort Arbejderne, der er udført derude, saa dyre som vel omtrent muligt. Det er det bedste, der kan ske, hvis det nu sammendrages. Fra konservativ Side er vi imidlertid ikke saa glade for at gennemføre Lovforslaget uden en Udvalgsbehandling og navnlig uden ved Selvsyn at have set paa dette store Areal, set paa, hvilke Bygninger der eventuelt skal bevares, og hvilke der kan fjernes. Der staar jo f. Eks. ved Frigivelsen af Arsenaløen og

Dele af Frederiksholm en hel Bræmme af Bygninger rundt om disse Arealer, hvoraf nogle er fredet. Jeg kan nu ikke se, hvad der skulde berettigede til at frede disse Bygninger, der er nogle grimme Kasser, som udmærket godt kunde fjernes, og som, hvis de bliver staaende, vil bevirke, at disse Arealer ikke faar den Værdi, som de vil faa, hvis Bygningerne fjernes. Der er endvidere i den Skitse, der er fulgt med Kommissionens Betænkning, angivet, hvor de forskellige Bygninger: Smedie, Snedkerværksted o. s. v.-skal ligge, men det forekommer mig, at Kommissionen heller ikke dér har været helt heldig, idet et Værksted som Grovsmedien ligger halvtredie Hundrede Meter, ja, snarere 300 Meter fjernet fra Beddingerne, der skal bygges paa, medens et Flyvemaskineværksted og et Snedkerværksted for Tilvirkning af smaa Baade kun ligger 30—40 m fra disse Beddinger, som de intet har med at gøre. Jeg synes, at der maa kunne ændres noget ved det. Skal Værkstedet virkelig blive godt, og skal det blive en billig Historie for Danmark, er det nødvendigt, at det med det samme laves om saaledes, at det bliver i høj Grad økonomisk, og i den Retning tror jeg, det lader noget tilbage at ønske.

Der har jo gennemgaaende været Enighed om en Mængde af de Ting, som er foreslaaet, men i det høje Folketing udtalte Ordføreren for Udvalget, at Sagkundskaben indenfor Marinen havde ikke søgt at komme til at gøre sig gældende. Vi ser nu i „Berlingske Tidende“ for i Lørdags, at Værftets Chef, Admiral Scheel, indrykker en Bekendtgørelse om, at han den 22. Maj har indsendt til Marineministeriet Sagkundskabens Syn paa, hvorledes Værftet skulde administreres, og hvilke Ændringer den kunde tænke sig foretaget i Kommissionens Forslag. Denne Skrivelse er, efter hvad han skriver, aldrig naaet frem hverken til den højtærede Minister eller til Kommissionen. Derfor er der god Grund til, at der ogsaa bliver set lidt paa dette Spørgsmaal, og jeg skal, da Tiden er saa langt fremrykket — jeg havde ellers nogle flere Bemærkninger at gøre —, indskrænke mig til disse Bemærkninger og tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Brandes: Jeg kan fatte mig i allerstørste Korthed. Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale alle de tre sammenhørende Lovforslag til uændret Vedtagelse i dette høje Ting efter den meget grundige Behandling, der er gaaet forud for Lovforslagenes Udarbejdelse.